

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا*** عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ

ENGELLİYE ENGEL YOKTUR!

Kıymetli Kardeşlerim!

Âmâ bir sahabe olan İtban b. Malik Allah Rasûlü (sav)'ne gelerek "Ey Allah'ın Rasûlü! Benim gözlerim iyi görmüyor. Evimle kabilem arasındaki nehir, yağmur yağdığında taşıyor ve geçmem zor oluyor. Evime gelir bir yerinde namaz kılarırsan orayı mescit edineceğim" der. Bunun üzerine Allah Rasûlü, onun evine gidip orada namaz kılacağına söz verir ve ertesi sabah güneş doğup yükseldikten sonra beraberinde Hz. Ebû Bekir ile İtban'ın evine gider. Eve girdiğinde 'Evinin neresinde namaz kılmanı istersin?' buyurur. O da Allah Rasûlü (sav)'nün namaz kılmasını istediği yeri gösterir. Rasûlullah namaza durur, arkasındakiler de ona uyararak namaz kılarlar."¹ Peygamber efendimiz bu tavırla engelli kardeşlerimize karşı nasıl davranmamız gerektiğini, engelleri aşmalarına yardımcı olmanın önemini göstermiştir.

Aziz Müslümanlar!

Sahip olduğumuz her şeyin kiracısı hükmündeyiz bu dünyada. Ne kazandıklarımızla kibre kapılıp rabbimizi ve kendimizi unutmalı, ne de kaybettiklerimizden dolayı üzülmeliyiz. Hepimiz imtihan dünyasında yaşamaktayız. İmtihan ise herkesin gücüne ve sahip olduğu nimetlere göre olmaktadır. Kimileri malıyla, kimileri evladyla, kimileri canıyla kimileri de fiziksel bir engeliyle denendir kulluk yolunda. Rabbimizin hikmeti gereği yaşadığımız toplumda ve çevremizde engelli kardeşlerimiz bulunmaktadır. Gerek doğuştan gerekse sonradan ortaya çıkan engellilik durumu çalışmaya, üretmeye ve başarıya ulaşmaya asla engel değildir. Engelli olduğu halde azimle ve inançla çabalayan ve tarihe adını yazdıran nice abide şahsiyetler vardır. Yeter ki engellinin önüne engeller konulmasın. Yeter ki gönüller engelli olmasın. Hutbemin başında okuduğum ayeti kerimede Yüce Rabbimiz şöyle

buyuruyor. "Kör olana güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya da güçlük yoktur. Kim Allah ve resulünün sözlerini dinlerse onları, içinden ırmaklar akan cennetlere sokar; kim de yüz çevirirse onu acı bir şekilde cezalandırır."² İster doğuştan isterse sonradan olsun hayatta insanın başına herşey gelebilir. Hiçkimse kendi tercihi olmayan durumlardan dolayı kınanmamalı alay edilmemelidir. Hepimiz, görünüşe değil; kalpteki imana göre insanlara değer veren Allah'ın kullarıyız. Sevgili Peygamberimiz, (sav) hutbemin başında okuduğum hadis-i şerifte "Allah sizin görünüşünüze, malınıza, mülkünüze bakmaz; yalnızca kalplerinize ve amellerinize bakar."³ buyurarak asıl üstünlüğün Allah'a kul olmak için gayret etmekte olduğunu ifade etmiştir.

Değerli Müminler!

Yüce Kitabımızda, bizlere örnek olacak, yüreğimize su serpecek nice peygamber kıssaları anlatılmaktadır. Hz. Musa gibi kekeme olan, evlat hasretiyle döktüğü yaşlar sonucu gözlerini kaybeden Hz. Yakup'un kıssası anlatılır. Yakalandığı amansız hastalıktan dolayı biçare hale gelen fakat yine de isyan etmeden Rabbine sığınan Hz. Eyüp getirilir gözlerimizin önüne. Kerim Kitabımızda, gözleri görmeyen Abdullah İbni Ümmi Mektumu farkında olmadan incittiği için, âlemlerin Rabbi tarafından ikaz edilen Son Peygamberin hatırası anlatılır bizlere. O Peygamber ki, daha sonra o zatı defalarca Medine'de kendi yerine vekil olarak bırakmıştır. Yine O Peygamber ki, ortopedik engeli bulunan Muaz b. Cebel'i genç yaşına rağmen vali tayin etmiştir.

Kardeşlerim!

Dinimiz, görmeyenin gözü, duymayanın kulağı, güçsüzün eli, konuşamayanın dili olmayı sadaka kabul eder. Buna mukabil, engelli birine engel olmayı, rahatsızlık vermeyi ise günah olarak kabul eder.⁴ Asıl engelliler aklını, gözünü, gönlünü, elini, dilini bilgiye, şefkate, merhamete, hikmete ve ilahi gerçeklere kapayıp, insanlığını ayaklar altına alanlardır. Unutmayalım ki engelli kardeşlerimiz birçok nimetten mahrum olarak imtihan olurken bizlerde onlara karşı tutum ve davranışlarımız ile imtihan olmaktadır. Onlara daha özenli ve dikkatli davranalım. Onları incitmeyelim. Engelleri aşmalarına yardımcı olalım. Engelli kardeşlerimizin önündeki engelleri kaldırmak, onları kaderlerine terk etmemek için her birimize görev ve sorumluluk düştüğünü unutmayalım.

Hollanda Diyanet Vakfı

¹Buhari, Teheccüd, 36; Müslim, Mesacid ve Mevziu's-Salat, 263

²Fetih Suresi, 48/17

³Müslim, Bir ve Sıla, 34.

⁴Ahmed b..Hanbel, V, 152-169; I, 317